

LĂSAȚI SĂ VINĂ MUZELE...

STOMFF ANDREI AUREL

LĂSAȚI SĂ VINĂ MUZELE...

Sunt măr de lângă drum și fără rost
Atâtor găze dau un adăpost
Și mere roșii n-am, au tot căzut
De la Beniuc încoace cât au vrut.

Și care mere să le vreau în loc
Când Prâslea a avut destul noroc
Să își apropie merele de aur
Așa că țin pe-o ramură un graur

Și îl trimit să caute sub coajă
Acolo unde găzele fac vrajă
Să se agațe mere-n ramul meu.
E hrana lor și bunul Dumnezeu

Când ne-a făcut, pe mine și pe ele
Nu ne-a menit să scriem doar rondele,
Sonete, ode, doine, elegii.
El ne-a făcut să fim cu toții vii

Și să trăim alături cum putem
Dar trebuie să știm și cum să vrem
Să știm că florile se scutur uneori
Și totuși ce ne-am face fără flori?

Lăsați să vină găzele la mine
Să roadă poamele și va fi bine
Căci mărul ros se prabușe-n țărână
Și va-ncolți, și iar vei ține-n mână

Peste un timp sau poate niciodată
Un fruct zemos cu inimă curată
Și-l va gusta așa cum se cuvine
Cel care-l place, poate fi oricine.

Lăsați să vină muzele la mine!